

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Ewelina Szymków

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Pawła Muchy

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 r.

sprawy:

J. B. urodz. (...)

w B.

syna H. i L. z domu B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt V K 1754/07, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 31 marca 2004 roku do 17 kwietnia 2004 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 9 grudnia 2009 roku, sygn. akt II K 1428/09, za przestępstwa z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości, popełnione w okresie od 15 lipca 2006 roku do 15 lipca 2009 roku, na kary po 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, którym to wyrokiem połączono orzeczone kary jednostkowe i wymierzono karę łączną 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, zamienioną na mocy postanowienia Sądu z dnia 28 lutego 2012 roku na karę zastępczą pozbawienia wolności;

III. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 146/08, za przestępstwa: z art. 258 § 1 k.k., popełnione w okresie od października 2002 roku do lutego 2005 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., popełnione w okresie od października 2002 roku do lutego 2005 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którym to wyrokiem połączono orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary dnia 6 grudnia 2005 roku;

IV. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2012 roku, sygn. akt II K 118/12, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 30 stycznia 2012 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby;

V. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 maja 2012 roku, sygn. akt II K 271/12, za przestępstwo z art. 65 § 3 k.k.s., popełnione w dniu 15 lutego 2012 roku, na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda;

VI. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II K 225/09, za przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 k.k. przy zast. 12 k.k., popełnione w okresie od 20 marca 2002 roku do 18 lipca 2002 roku, na karę 2

(dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

VII. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 18 marca 2013 roku, sygn. akt V K 254/13, za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 §1 k.k. i art. 271 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 20 grudnia 2011 roku do 4 stycznia 2012 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny okresu zatrzymania w dniu 26 czerwca 2012 roku

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. B. opisane w punktach I i III części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu **karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. B. opisane w punktach IV, VI i VII części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu **karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;**

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt.1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie II kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres **4 (czterech) lat próby;**

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. łączy kary grzywnien orzeczone wobec skazanego J. B. opisane w punktach V, VI i VII części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu **karę łączną 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;**

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności dzień 6 grudnia 2005 roku;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie IV kary łącznej grzywny dzień 26 czerwca 2012 roku;

VII. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok opisany w pkt II części wstępnej niniejszego wyroku łącznego;

VIII. pozostałe orzeczenia nie objęte wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

IX. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 331/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

J. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt V K 1754/07, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 31 marca 2004 roku do 17 kwietnia 2004 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 9 grudnia 2009 roku, sygn. akt II K 1428/09, za przestępstwa z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości, popełnione w okresie od 15 lipca 2006 roku do 15 lipca 2009 roku, na kary po 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, którym to wyrokiem połączono orzeczone kary jednostkowe i wymierzono karę łączną 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, zamienioną na mocy postanowienia Sądu z dnia 28 lutego 2012 roku na karę zastępczą pozbawienia wolności;

III. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 146/08, za przestępstwa: z art. 258 § 1 k.k., popełnione w okresie od października 2002 roku do lutego 2005 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., popełnione w okresie od października 2002 roku do lutego 2005 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którym to wyrokiem połączono orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary dnia 6 grudnia 2005 roku;

IV. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2012 roku, sygn. akt II K 118/12, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 30 stycznia 2012 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby;

V. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 maja 2012 roku, sygn. akt II K 271/12, za przestępstwo z art. 65 § 3 k.k.s., popełnione w dniu 15 lutego 2012 roku, na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda;

VI. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II K 225/09, za przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 k.k. przy zast. 12 k.k., popełnione w okresie od 20 marca 2002 roku do 18 lipca 2002 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

VII. Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 18 marca 2013 roku, sygn. akt V K 254/13, za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 20 grudnia 2011 roku do 4 stycznia 2012 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny okresu zatrzymania w dniu 26 czerwca 2012 roku

Dowód:

- akta V K 1754/07 Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia,
- akta II K 1428/09 Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej,
- akta III K 146/08 Sądu Okręgowego we Wrocławiu,
- akta II K 118/12 Sądu Rejonowego w Kłodzku,
- akta II K 271/12 Sądu Rejonowego w Kłodzku,
- akta II K 225/09 Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju,
- akta V K 254/13 Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia

Skazany zamieszkiwał w P. wspólnie z synem K. B.. Opuścił miejsce zamieszkania i aktualne miejsce jego pobytu nie jest znane. Od dłuższego czasu nie posiadał stałej pracy zarobkowej i o taką pracę nie zabiegał. W sytuacji kiedy potrzebował pieniędzy podejmował prace dorywcze, zbierał złom lub inne surowce wtórne. J. B. jest osobą z

problemem alkoholowym, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Jak wynika z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego skazany lekceważy i ignoruje wszystko i wszystkich. W miejscu zamieszkania urządzał libacje alkoholowe, miał zły wpływ na wychowanie syna. W chwili obecnej jest poszukiwany przez policję.

Dowód:

-wywiad środowiskowy- k.186-187

W dniu 4 listopada 2013 roku skazany, działając za pośrednictwem swojego obrońcy, złożył wniosek o połączenie kar orzeczonych: wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 146/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt V K 1754/07.

W uzasadnieniu wniosku skazany podał, iż w odniesieniu do wskazanych skazań spełnione zostały przesłanki uzasadniające wydanie wyroku łącznego. Mając na uwadze bliski związek przedmiotowo- podmiotowy, jak i czasowy pomiędzy czynami wniósł o zastosowanie zasady pełnej absorpcji i wymierzenie mu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód:

- wniosek o wydanie wyroku łącznego- k.1-5

Sąd zważył, co następuje:

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Wynika zatem, iż potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw, ale z różnego rodzaju przyczyn nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym, takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, iż granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary.

Wniosek skazanego J. B. o połączenie kar orzeczonych: wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt III K 146/08 z dnia 23 grudnia 2011 roku oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia, sygn. akt V K 1754/07 z dnia 22 lipca 2008 roku, w ocenie Sądu Okręgowego, zasługiwał na uwzględnienie.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem był wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt V K 1754/07. Powyższe wskazuje, iż w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, wydanego w sprawie III K 146/08, spełnione zostały przesłanki, określone w art. 85 k.k., a co za tym idzie zachodziły podstawy do wydania nowego wyroku łącznego. Przestępstwa, za które został skazany na mocy przedmiotowego wyroku J. B. popełnione zostały odpowiednio w okresie od października 2002 roku do lutego 2005 roku, tj. przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego- przed dniem 22 lipca 2008 roku. We wszystkich wyrokach orzeczono kary tego samego rodzaju- pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności skazanemu J. B., Sąd miał na uwadze, iż przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym (możliwej również z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji, czy nawet kumulacji),

winno się rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy ten związek jest odległy lub w ogóle go brak, a ponadto czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984, zeszyt 5-6, pozycja 65 z glosą L. Paprzyckiego, NP 1986, numer 3, strona 112).

W orzecznictwie sądowym podnosi się także, by przy wymierzaniu kary łącznej, orzekanej wyrokiem łącznym, baczyć na okoliczności, które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji skazanego, albowiem umożliwiają one należyte uwzględnienie potrzeb w zakresie jego resocjalizacji (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 czerwca 1973 roku, IV KR 122/73, OSNKW 1973, zeszyt 12, pozycja 159 i z dnia 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984, zeszyt 5-6, pozycja 65).

Podkreśla się przy tym, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej tylko poprzez zastosowanie zasady całkowitej absorpcji. Oprócz bowiem uwzględnienia stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw, decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej, ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 września 2001 roku, II A Ka 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26). Podobnie wypowiedział się w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie (II A Ka 171/00, OSA 2001/2/5), stwierdzając, iż absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Na celowość stosowania zasady pełnej absorpcji jedynie w wypadku, gdy zbiegiem realnym objęte są nie więcej niż dwa przestępstwa wskazał także Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001 roku, II A Ka 59/01, Prok. i Pr. 2002/3/21.

Dopuszczenie się wielu przestępstw na szkodę różnych pokrzywdzonych, uzasadnia odstępianie od pełnej absorpcji na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 7 marca 1991 r., II A Kr 15/91, KZS 1991/3/12).

Wskazania, o których powyżej mowa, nadto zaś wzgląd na dotychczasowy proces resocjalizacji skazanego J. B., zdaniem Sądu uzasadniały zastosowanie wobec niego przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji. Orzekając w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie sposób, w ocenie Sądu, pominąć wniosków płynących z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego. Jak wynika z przedłożonego Sądowi wywiadu w miejscu zamieszkania skazany, pomimo nadużywania alkoholu posiadał raczej pozytywną opinię wśród sąsiadów. Zważyć jednak należy, iż w budynku przez niego zajmowanym zamieszkiwały rodziny dysfunkcyjne, o niskim statusie społecznym, często z problemem alkoholowym. Niewątpliwie czynnikiem rokującym negatywnie jest zachowanie skazanego w warunkach wolnościowych. J. B. od dłuższego czasu nie posiadał stałej pracy zarobkowej i o taką nie zabiegał. Podejmował głównie prace dorywcze, zbierał złom i surowce wtórne. Skazany jest osobą z problemem alkoholowym, nie podejmował jednak starań o rozpoczęcie leczenia odwykowego. W miejscu zamieszkania urządzał libacje alkoholowe, miał zły wpływ na zachowanie syna. Lekceważący stosunek skazanego do norm społecznych i prowadzony przez niego tryb życia nie mógł pozostać bez znaczenia dla wymiaru kary łącznej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że w sprawie niniejszej brak jest podstaw ku temu, by skazanemu wymierzyć karę pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. W ocenie Sądu związek przedmiotowo-podmiotowy między czynami, za które orzeczono kary pozbawienia wolności objęte niniejszym wyrokiem łącznym, ilość i rodzaj czynów, ilość podmiotów pokrzywdzonych przestępczymi działaniami skazanego uzasadniały zastosowanie w stosunku do niego przy orzekaniu zasady asperacji. Kierowanie się zasadą asperacji przy wymiarze kary J. B. nie prowadziło, w ocenie Sądu, do nieuzasadnionego premiowania skazanego, który popełnił wiele przestępstw, jak również pozwoliło uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikających z orzeczonych kar jednostkowych.

W ocenie Sądu całokształt okoliczności przedmiotowo-podmiotowych niniejszej sprawy wskazywał, że J. B. winien odbyć stosowną karę, ale nie w wymiarze najniższym z możliwych.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet tejże kary stosowny okres pozbawienia wolności.

Nadto po dokonaniu analizy wniosku skazanego J. B. oraz danych wynikających z karty karnej, Sąd Okręgowy we Wrocławiu stwierdził, iż następnym z wyroków, po pierwszym chronologicznie wyroku skazującym, był wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 9 grudnia 2009 roku, sygn. akt II K 1428/09. Przepisów, za jakie został skazany na mocy powołanego wyroku, popełnione zostały w okresie od 15 lipca 2006 roku do 15 lipca 2009 roku tj. po dniu 22 lipca 2008 roku - dacie wydania pierwszego wyroku skazującego. Powyższe, w powiązaniu z faktem, iż wobec skazanego na mocy powołanego wyroku orzeczono karę grzywny zamienioną następnie, na mocy postanowienia Sądu, na karę zastępczą pozbawienia wolności wskazuje, iż w odniesieniu do wskazanych skazań nie spełnione zostały przesłanki, określone w art. 85 k.k., a co za tym idzie nie zachodziły podstawy do połączenia ich węzłem kary łącznej z wyrokiem jaki zapadł w sprawie V K 1754/07, jak również następującymi po nim wyrokami skazującymi. Przepisy Kodeksu karnego nie przewidują bowiem możliwości połączenia kary zasadniczej pozbawienia wolności oraz kary zastępczej pozbawienia wolności (tak SN w wyroku z dnia 3.04.2006 r., V KK 487/05 ,OSNKW 2006/6/59).

Nie ziszczenie się warunków do wydania wyroku łącznego we wskazanym zakresie skutkowało umorzeniem postępowania w tej części (punkt VII wyroku).

Kolejny zbieg, skutkujący możliwością orzeczenia kary łącznej, zachodził pomiędzy wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2012 roku, sygn. akt II K 118/12 i następującymi po nim wyrokami skazującymi: Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II K 225/09, na mocy którego wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 18 marca 2013 roku, sygn. akt V K 254/13, wymierzającego karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Na mocy powołanych wyroków J. B. został skazany za przestępstwa popełnione w okresie od 20 marca 2002 roku do 18 lipca 2002 roku oraz w okresie od 20 grudnia 2011 roku do 4 stycznia 2012 roku tj. przed datą wydania poprzedzającego je wyroku skazującego. Stąd też w odniesieniu do wskazanych wyroków zachodziły podstawy do połączenia kar nimi orzeczonych, a co za tym idzie orzeczenia kary łącznej.

Wskazania, o których powyżej mowa, nadto zaś wzgląd na dotychczasowy proces resocjalizacji skazanego J. B., zdaniem Sądu, uzasadniały możliwość połączenia orzeczonych względem skazanego kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i wymierzenia kary 2 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze, iż okres próby, który rozpoczyna swój bieg od momentu uprawomocnienia się wyroku skazującego i nie podlega zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej, wykonanie orzeczonej kary zawieszono na okres 4 lat próby.

Kolejny zbieg, skutkujący możliwością orzeczenia kary łącznej, zachodził pomiędzy wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 maja 2012 roku, sygn. akt II K 271/12, na mocy którego wymierzono skazanemu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 60 złotych każda i następującymi po nim wyrokami skazującymi: Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II K 225/09, na mocy którego wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 złotych każda, Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 18 marca 2013 roku, sygn. akt V K 254/13, wymierzającego karę 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych Na mocy powołanych wyroków J. B. został skazany za przestępstwa popełnione w okresie od 20 marca 2002 roku do 18 lipca 2002 roku oraz w okresie od 20 grudnia 2011 roku do 4 stycznia 2012 roku tj. przed datą wydania poprzedzającego je wyroku skazującego. Stąd też w odniesieniu do wskazanych wyroków zachodziły podstawy do połączenia kar nimi orzeczonych, a co za tym idzie orzeczenia kary łącznej grzywny.

Przy czym wymierzając karę łączną grzywny, Sąd, zgodnie z przepisem art. 86 § 2 k.p.k., określił na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem w art. 33 § 3 k.k. jednocześnie bacząc, aby wysokość ustalonej na nowo

stawki dziennej nie przekroczyła najwyższej ustalonej poprzednio tj. kwoty 60 złotych. Mając na uwadze warunki osobiste, rodzinne i możliwości zarobkowe skazanego wysokość stawki dziennej określono na kwotę 20 złotych. Kierując się wskazaniami art. 86 § 1 k.k. ilość stawek dziennych grzywny określono na 180.

Sąd uznał, iż kara grzywny w takim wymiarze (stu osiemdziesięciu stawek po dwadzieścia złotych każda) będzie wystarczająca, mając na względzie jej prewencyjne oddziaływanie wobec skazanego.

W związku z tym, Sąd w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych w wysokości 20 złotych każda, uznając, że będzie ona wystarczającym złagodzeniem represji karnej, a także nie będzie prowadziła do praktycznej bezkarności w zakresie przestępstw, których się dopuścił działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Pozostałe rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.